

Як метод цільового управління програмування являє собою сукупність взаємопов'язаних, узгоджених прийомів, засобів цілеспрямованого впливу суб'єкта на об'єкт управління для досягнення намічених результатів. До їх числа відносять різні форми координації діяльності; певні способи концентрації, розподілення та перерозподіл наявних ресурсів; економічне стимулювання; різнобічна підтримка ініціатив, які спрямовані на розвиток інтеграційних процесів у суспільстві; формування позитивної мотивації сумісної діяльності, яка орієнтовна на досягнення спільних результатів; прийоми та способи організаційного проектування та інші.

Література

1. Василенко В.О. Стратегічне управління підприємством : Навч. посібник / В. О. Василенко, Т. І. Ткаченко. – [2-е вид.]. – К.: Центр навчальної літератури, 2004. – 400с.
2. Клиланд Д., Кинг В. Системный анализ и целевое управление. Пер. с англ. – М.: Наука, 2000.
3. Луков, В. А Социальное проектирование : учеб. пособие / В. А.Луков. – 7-е изд. – М. : Флинт, 2007. – 240 с.
4. Осовська Г.В. Стратегічний менеджмент : навч. посібник / Осовська Г. В., Пшчук О. Л., Жалінська І. В. / К. : Кондор, 2003. – 196 с.
5. Пастухова В.В. Стратегічне управління підприємством: філософія, політика, ефективність: монографія. / Валентина Володимирівна Пастухова. – К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2002. – 302 с.
6. Сас Н.Н. Еволюційний і революційний підходи до розвитку соціальних змін// Інноваційний розвиток середовища життєдіяльності людини. Матеріали V Всеукраїнської науково-практичної конференції. – Полтава 2008. – С.146-151.

РОЛЬ ДИРЕКТОРА ШКОЛИ В УПРАВЛІННІ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКОМ «ШКОЛА-РОДИНА»

Величко Т.С. (Полтава)

Сучасна система управління навчальним закладом вимагає від директора високого професіоналізму, володіння менеджментом, уміння використовувати принципи й функції управління. Формування людини – складний процес, який здійснюється як у результат цілеспрямованого виховання сім'ї, школи, вулиці, так і під впливом різноманітних факторів. Визначальну роль у становленні особистості відіграє саме школа, як основний соціальний інститут, оскільки саме в стінах школи у дитині закладаються усі цілісні орієнтації, засвоюються основні соціальні відносини і норми, формується соціальна поведінка. У вихованні і становленні людини беруть участь сім'я, громадські організації, дитячі об'єднання. Тому школа обов'язково повинна враховувати особливості виховного впливу різноманітних навколишніх факторів, встановлювати оптимальну взаємодію із соціумом, та створювати цілісний виховний простір.

Проблеми взаємодії директора школи із батьками учнів присвячені численні дослідження у галузі педагогіки та психології. Так К. Ушинський, П. Лесгафт, П. Каптерев, Б. Ленський, розглядали зміст цього процесу, його структуру та закономірності. А. Макаренко, Н. Крупська, С. Шацький, П.

Блонський, В. Сухомлинський, розглядали особливості спілкування вчителів і батьків. Проте, з нашої точки зору, сьогодні ще не достатньо розглянуто питання важливості ролі директора школи в управлінні взаємозв'язком «школа - родина». Директорам загальноосвітніх шкіл важливо не припускатися формалізму в роботі з батьками, забезпечувати організацію спільної діяльності школи, сім'ї, громадкості на відповідному рівні, адже від цього залежить не тільки успішне навчання і виховання школярів, а й створення сприятливих умов для роботи педагогічних колективів, підвищення престижу сучасних освітніх закладів.

Успішна виховна робота з дітьми неможлива без постійного співробітництва директора школи і сім'ї, метою якого є узгодження, координування виховних впливів. З цією метою директор використовує такі форми і методи роботи з батьками учнів, як запрошення їх до школи, дні відкритих дверей у школі, батьківські збори та інше.

Робота освітнього закладу значною мірою залежить від компетентності, особистісних та ділових якостей її керівника. Керівник сучасного освітнього закладу – центральна фігура всього освітнього процесу. Він повинен вирішувати різноманітні управлінські проблеми, уміти не лише керувати освітнім закладом із стійкими традиціями та укладом, а й перевести його на якісно новий рівень, потребує спеціальних знань теорії та практики управління, певних особистісних якостей. Особливе значення у роботі директора має установлення контакту з батьками, його педагогічний імідж, що включає в себе професійні знання, уміння їх давати та любов до дітей.

Позакласний батьківський всеобуч спрямований на ознайомлення батьків з проблемами виховання дітей різних вікових груп, починаючи роботу з першого класу. Заняття проводять керівники школи. Для пропагування педагогічних знань практикують конференції, на яких батьки обмінюються досвідом сімейного виховання з певної проблеми. Активно співпрацюють школи з батьками під час проведення усних журналів, прес-конференцій, зустрічей «за круглим столом», батьківських університетів, вечорів сімейних традицій та ін.

Родинно-шкільне виховання повинно розпочатися створенням єдиного колективу батьків і вчителів, тим самим забезпечуючи вимоги як батьків, так і вчителів. Для того, щоб уникнути розбіжності у вимогах щодо виховання дитини важливе створення навчально-виховної атмосфери в школі, об'єднання двох могутніх інститутів, таких як сім'я і школа.

Форми та методи роботи з батьками повинні бути спрямовані на підвищення педагогічної культури батьків, на зміцнення взаємодії школи та родини, на посилення їхнього виховного потенціалу. Методи роботи: спостереження, бесіда, тестування, анкетування. Значне місце в системі роботи з батьками учнів приділяється психолого-педагогічній освіті. Форми психолого-педагогічної освіти університет педагогічних знань (така форма допомагає озброїти батьків основами педагогічної культури, познайомити з актуальними питаннями виховання дітей). Лекція (форма, що докладно розкриває сутність тієї чи іншої проблеми виховання. Головне в лекції - аналіз ситуацій). Конференція (передбачає розширення, поглиблення й закріплення знань про виховання дітей). Батьківські конференції (загальношкільні, класні) мають величезне значення в системі виховної роботи школи.

Література

1. Мазур Т.Г. Гуманізація стосунків в навчально-виховному процесі // Початкова школа. – № 9. – 1996. – 5-6 с.
2. Макаренко А.С. Книга для батьків. – К., 1987. – 8 с.
3. Стельмахович М. Г. Школа і педагогіка в умовах становлення української держави // Рідна школа, № 5-6. – 1996. – 12-18 с.
4. Ярмаченко М.Д. Розвиток виховання, формування особистості // педагогіка. – К.: Вища шк., 1986. – 38-60 с.

ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСІВ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ

Вовк М. Ю. (Полтава)

У наш час спостерігається тенденція інтеграції різноманітних методів моделювання, що проявляються у формі створення інтегрованих засобів моделювання. Одним з таких засобів являється програмний продукт, що носить назву ARIS (Architecture of Integrated Information Systems), розроблений німецькою фірмою IDS Scheer. Система "Aris" - широко відома спеціалізована програмна система, яка використовується в діяльності найбільших підприємств, корпорацій, банків, страхових компаній зі світовим ім'ям. Використання системи "ARIS" для моделювання бізнес-процесів страхової компанії можливо завдяки наявності Базис знань і референтних моделей бізнес-процесів. [2]

ARIS підтримує чотири різні типи моделей, що відображають досліджувану систему:

- організаційні моделі, що представляють структуру системи - ієрархію організаційних підрозділів, посад і конкретних осіб, зв'язки між ними, а також територіальну прив'язку структурних підрозділів;
- функціональні моделі, що містять ієрархію цілей, що стоять перед апаратом управління, із сукупністю дерев функцій, необхідних для досягнення поставлених цілей;
- інформаційні моделі, що відображають структуру інформації, необхідної для реалізації всієї сукупності функцій системи;
- моделі керування, що представляють комплексний погляд на реалізацію бізнес-процесів у рамках системи.

Для побудови перерахованих типів моделей використовуються як власні методи моделювання ARIS, так і різні відомі методи й мови моделювання. Процес моделювання можна починати з кожного з типів моделей. [3]

Основна бізнес-модель ARIS - eEPC (extended Event-Driven Process Chain, розширена модель ланцюжка процесів, керованих подіями). Нотація ARIS eEPC є розширенням нотації IDEF3. Бізнес-процес у нотації eEPC являє собою потік послідовно виконуваних робіт (процедур, функцій), розташованих у порядку їх виконання. [1] Реальна тривалість виконання процедур в eEPC візуально не відбивається. Для одержання інформації про реальну тривалість процесів необхідно використовувати інші інструменти опису, наприклад, MS Project.

Основа методології ARIS, розробленої фахівцями німецької компанії IDS Scheer AG, полягає в тому, що будь-яка організація розглядається як єдина